

FREM

MEDLEMSBLAD FOR BOLDKLUBBEN FREM

NR. 5

DECEMBER 1969

24. ÅRG.

Danmarksmestre 1969: 1. MINIPUT

Forreste række: *Michael Larsen, Jimmy Vorborg, Lars Orby.*

Mellemste række: *Michael Kristensen, Rene Sørensen, Peter Ibsen, Benny Petersen.*

Bagerste række: *Træner Henrik Poulsen, Michael Kent Petersen, Per Flygenring, Bent Larsen, Henrik Wang Nielsen, John Hansen, holdleder Poul Larsen.*

Boldklubben FREM

Stiftet 1886

Adr.: Julius Andersensvej 3, SV.

Kontortid: 13-17 (lørdag undt.)

Postgiro: 65388

Telefoner:

Kontoret Valby 1317

Opsynsmanden Valby 1331

Medlemmerne 30 04 82

Bladudvalget:

I. Henriksen

B. Werge

M. Gebuhr

Tegninger: Geert Jarlkov

Fotos: Henrik Poulsen

Seniorafdelingen

Så kom vi langt om længe i sikkerhed, efter en lang og hård efterårsturnering, skulle vi helt frem til den sidste turneringskamp mod Horsens, før vi kunne sidde stille og roligt og nyde en god kamp.

Os der sad udenfor nød det, men det var ikke på grund af spillet, som desværre var langt under daglig standard, det var mere det, bare at sidde afslappet for første gang uden at tænke syndeligt på resultatet, det var dejligt.

Selv efter den dårlige indsats mod Horsens i den sidste kamp var stemningen naturligvis fin, alle var glade over at vi klarede den, efter det meget ubehagelige forår, det var sikkert ikke ret mange, der inderst inde havde turde

håbe på inden starten på efterårsturneringen, jeg synes der er al mulig grund til at tage hatten af for vore spillere for den fantastiske slutspurt her i efteråret, selv om gassen til sidst var ved at gå af ballonen.

Undervejs i efteråret havde vi den glæde at fejre Jørn Jeppesen og Hardy Hansen, der begge havde spille 100 kampe på Frem's 1. hold.

Selv pokalturneringen måtte vi tage afsked med, efter en sejr over Nørre Åby fra Fyn måtte vi i den næste kamp mod Lyngby forlade banen som tabere efter omkamp og straffespark.

Hermed tog Frem afsked med fodboldåret 1969. Et yderst bevæget år.

Kell Larsen

Carl Olsen

Slagtermester

VESTERBROGADE 128 . tlf. 21 26 36

Spis CARLS medister,
saftig hakkebøf
eller extra mør bøf

Godt nytår med tak for året 1969.

Give your best friend an Ainslie

Scotch Whisky

AGENTUR UNITED WINE IMPORT A/S, KØBENHAVN

Sekundaafdelingen

Så sluttede efteråret. 3. holdet sluttede på en flot 3. plads med 25 points. 4. holdet sluttede med 15 points – en stor fremgang fra foråret, hvor holdet kun havde 5 points. 5. holdet nåede 18 points, efter at holdet kun havde 8 points, da sommerferien var forbi, så man kan jo sige, at det hjalp, at de fik lidt røg, for havde de allesammen spillet sådan i foråret, var de kommet meget højere op i tabellen. 3. holdet kom efterhånden også i gang, eller skal vi sige i træning, for efter en ordentlig øretæve af B. 1903 på 6-0, vandt vi de 4 næste kampe, først over Vanløse, som lå nummer 1, med 2-1, en virkelig god kamp. Derefter gik det ud over Brønshøj, som blev slået med

2-0. Den næste kamp var mod B. 93, som vi havde revanche mod, og det blev til en sejr på 3-1. Den sidste var mod H.I.K., som havde vundet retten til at spille om at komme op i Danmarksserien, hvor vi vandt 4-1, så det blev jo en helt fin afslutning, selv om den kom lidt sent, men en 3. plads er jo også flot.

Hermed vil jeg gerne takke for en god sæson og håbe, at I vil møde lige så flittigt op til næste år, for at gøre lige så meget ud af det (og lidt til), for det kan blive bedre.

Og hermed vil jeg ønske jer alle en rigtig god jul og et godt nytår.

Cecil Nielsen

JULEAND!

Journalist lidt for hurtig!

Som meddelt i pressen med store overskrifter, var Leif Nielsen blevet solgt til „MORTON“ i Skotland for ca. 110.000 kroner.

Det viste sig at være en alvorlig juleand. Lige før redaktionens slutning havde bladudvalget en telefonsamtale med Leif og denne kunne fortælle følgende om sin kamp.

Leif var i Skotland i 14 dage og spillede en kamp på amatørbasis, idet målmanden Leif Nielsen gennem sit kendskab til „prof.“ fodbold, havde sørget for, at Leif „Oste“ Nielsen underskrev en attest af hvilken det fremgik, at han spillede som amatør på Mortons 2. hold mod Clydes 2. hold.

Dette var den eneste kamp Leif spillede, ellers deltog han kun i træningen. Desværre for Leif blev der ingen kontrakt denne gang, men Leif har taget det hele stille og roligt, til gengæld er vi i Frem selvfølgelig glade for at beholde vores „OST“.

Bladudvalget.

Omkring et trænerskifte -

Cecil Nielsen:

„Jeg er ikke fornærmet“

Som mange måske ved, holder jeg med denne sæsons slutning op som træner i Frem. Jeg skal fra næste år starte som træner i en anden klub.

I forbindelse med dette har bladudvalget bedt om nogle kommentarer og spurgt, om det er, fordi jeg er fornærmet eller skuffet, at jeg holder op.

Til det første vil jeg svare, at fornærmet kan man ikke blive, hvis man kan lide det, man har med at gøre, og det kan jeg, man kan allerhøjest blive lidt sur, når de tager nogle af mine bedste spillere til 2. holdet om lørdagen, når vi selv skal spille om søndagen, men det er den slags, man må tage med som sekundatræner; men skuffet, det er noget helt andet.

Den største skuffelse, jeg har haft i Frem, var, da man på en pæn måde sagde til mig, at nu havde man en anden træner til 1. og 2. ynglinge.

Var det mangel på resultater, der var årsagen til, at man ville skifte? sikkert ikke, og ungdomslederen siger jo for resten også, at det ikke er resultater og førstepladser, der er det primære, men førsteholdsspillere, og tiden har jo vist, at der kom nogle stykker, så jeg må indrømme, at jeg ikke forstod et spor, da jeg fik at vide, at man manglede en sekundatræner i seniorafdelingen og blev spurgt, om det ikke var noget for mig. I første omgang sagde jeg nej, men blev siden overtalt, og det har jeg ikke fortrudt.

Til sidst vil jeg dog gerne sige, at jeg tror, der snakkes for lidt i bestyrelsen om trænerengagementer i ungdomsafdelingen, for hvis det var en fast aftale, at man skulle skifte en gang imellem, havde jeg sikkert stadig været træner i Frem, men det kan vel ske en anden gang, så, en lille smule skuffet er jeg måske.

Cecil Nielsen

FREM vinder af Huddersfield pokal

I 1946 var Huddersfield Stævnets gæster. Blandt direktørerne var Philip Wood, der havde haft den store sorg under krigen at miste sin søn Ralph, der som flyver var blevet skudt ned under et togt over Tyskland. Ralph Wood havde været en ung lovende idrætsmand. Til minde om ham skænkede Philip Wood en pokal til Stævnet, der skulle tilfalde det 2. hold fra stævneklubberne, som hvert år placerede sig bedst.

Nu, hvor danmarksserien er indført, spiller stævneklubberne i forskellige kredse. Derfor blev der den 16. 11. spillet en kamp mellem de bedst placerede hold i kredse I og II, henholdsvis B. 1903 og „Frem“.

Kampen blev spillet på stadionbanen i Valby Idrætspark, og det blev en virkelig brandkamp, hvor der blev givet og taget, så gnisterne formelig fløj; nok er vi gode venner med dem på Lyngbyvej, og vi syntes også, de fuldt fortjente blev danmarksmestre, men alt skal de nu heller ikke have lov at vinde, så derfor var det en glæde, at selv om vi kom bagud med 0-2 midt i anden halvleg, blev vore ved med at kæmpe og spille for at vende kampen, og netop spillede, det gjorde vores, så det var en fornøjelse.

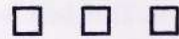
Så derfor kan jeg ikke lade være med at tænke på, at dersom visse spillere på

dette hold ville vise samme kampvilje og spilleglæde hver gang de gik på banen, til hvilken gavn og glæde ville det så ikke være for dem selv og klubben. Jeg skal ikke nævne navne, de ved det godt selv, kun her opfordre dem til at vise den samme vilje og spilleglæde fra starten af den nye sæson.

Men som skrevet, bagud 0-2 med 20 minutter tilbage. Et par minutter efter reducerer Dennis Nielsen til 1-2, det blev med 11 minutter igen 2-2 ved Johnny Jeppesen, der også scorede sejrsmålet 5 minutter før tid, aldeles glimrende spillet fri af John Hansen III, der fra venstre wings plads trak ind mod midten, dribblede uden om 3 mand, for derefter at spille Johnny fri, og denne svigtede ikke sin værdighed som topscorer på 2. hold, men med iskold ro placerede bolden i mål uden for målmandens rækkevidde - en værdig afslutning på en glimrende kamp mellem to gode hold.

Bagefter samledes begge hold i „Frem“s lokaler til et stykke mad, hvor Hvidovres næstformand Gøttrup Kristensen på Stævnets vegne overrakte vor anfører Preben Ulriksen, den udsatte pokal, som vi ikke har vundet siden 1955.

Ib Henriksen

Ny træner i Sekundaafd.

Fra 1. januar tiltræder der i seniorafdelingen en ny træner for vort 3. og 4. hold. Det er vel første gang, man i Frem har ansat 2 trænere udefra, kun for at tage sig af de 4 første seniorhold.

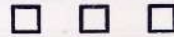
Den 31-årige Kurt Christensen har trods sin unge alder været træner i flere år. Da han for nogle år siden kom til København, begyndte han sin trænervirksomhed i en lille klub Nord-Vest 66, der på daværende tidspunkt spillede i C-rækken og senere opnåede at komme i oprykningsrækken til D.A.I.s Mesterrække.

Efter 3 år i Nord-Vest 66 skiftede Kurt Christensen klub, og denne gang blev det Frederiksværks Boldklub, der spiller i Serie 2. Her var han træner i 1

år. De sidste 2 år har han trænet Brøndby Strand, hvor han har ført holdet fra Serie 4 over i Serie 3 til oprykningskamp om plads i Serie 2.

Vi kan yderligere oplyse, at Frem har tegnet kontrakt med Kurt Christensen for 2 år. Til slut vil vi gerne byde Kurt Christensen velkommen i Frem og håbe, at han vil få nogle dejlige timer med træningen af vore unge hold. Velkommen.

MEG

Generalforsamling

Den ordinære generalforsamling afholdes

Mandag den 12. januar kl. 19³⁰ i Folkets Hus, Enghavevej.

- DAGSORDEN:
1. Valg af dirigent.
 2. Beretning om klubbens virksomhed i det forløbne år.
 3. Fremlæggelse af det reviderede regnskab.
 4. Indkomne forslag.
 5. Valg af bestyrelse i henhold til § 8.
 6. Valg af suppleanter i henhold til § 8.
 7. Valg af revisorer og suppleant i henhold til § 11.
 8. Valg af spilleudvalg for cricket i henhold til § 10.
 9. Eventuelt.

Ad. pkt. 5) På valg: Næstformand Bent Werge, kasserer Erik Stummann, Børge Mossfeldt og Ib Henriksen.

Ad. pkt. 6) På valg: Allan Christensen og Poul Rasmussen.

Ad. pkt. 7) På valg: Chr. Mortensen (statsaut.) og Poul Tolstrup (kritisk). Suppleant Bernh. Nielsen.

Ad. pkt. 8) På valg: Ole Christiansen og Jørgen Schmidt.

Adgang til generalforsamlingen har alle aktive og passive seniormedlemmer mod forevisning af medlemskort for 1970.

Indkomne forslag skal være klubben i hænde **senest den 31. december 1969.**

Da generalforsamlingen allerede finder sted 12. januar 1970, beder vi alle møde i god tid, da medlemskortet skal indløses inden der er adgang til generalforsamlingen — derfor

husk at komme i god tid - kortet udleveres ved indgangen.

Valg af spilleudvalg.

Som det vel er alle bekendt, blev det på sidste års generalforsamling vedtaget, at vælge klubbens to spilleudvalg på et møde i klubbens lokaler efter den ordinære generalforsamling. Stemmeret har alle **aktive** medlemmer mod forevisning af medlemskort for 1970.

Mødet afholdes i klublokalet tirsdag den 20. januar kl. 20⁰⁰

DAGSORDEN:

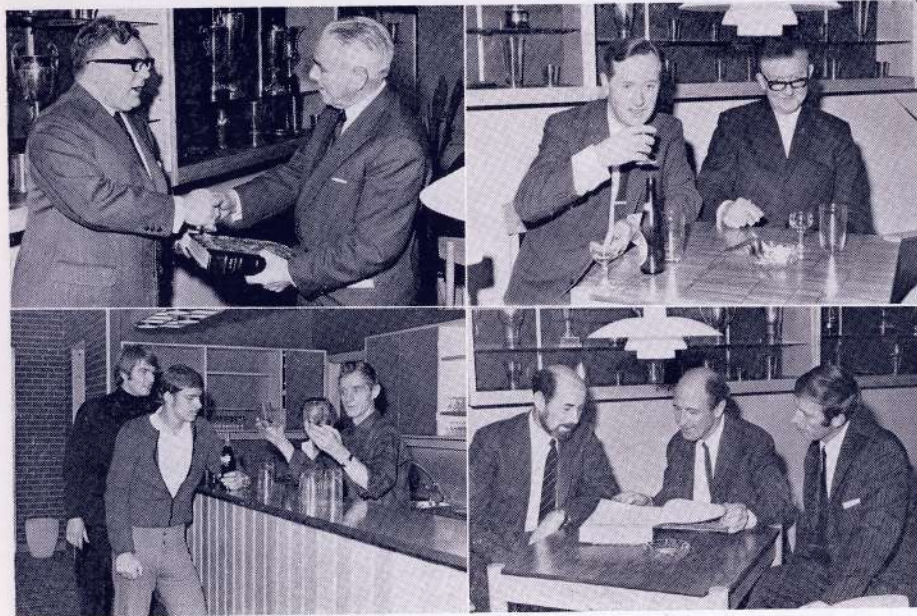
1. Valg af dirigent.
2. Valg af A-spilleudvalg.
3. Valg af B-spilleudvalg.
4. Eventuelt.

Ad. pkt. 2) På valg: Ib Henriksen og Ole Schmidt.

Ad. pkt. 3) På valg: Bent Madsen, Kjeld Cecil Nielsen og Erik Hansen.

Vi opfordrer alle aktive til at møde op, men husk gyldigt medlemskort — **det udleveres ved indgangen.**

INDVIELSE af vore nye klublokaler

Øverst til venstre: *B. Langvold overrækker Svend Petersen bogen: Dansk Fodbold.*

Øverst til højre: *Direktør Povl Jensen med sin broder, den kendte Fremmer Holger Jensen.*

Nederst til venstre: *Henning Hansen og Ole Mørk får serveret Coca-Cola af Esbern Nielsen.*

Nederst til højre: *Ingeniør Torgun Juul Hansen, arkitekt Halberg og installatør Bent Egede betragter boggaven.*

Endelig oprandt den dag, hvor vi kunne tage vore nymoderniserede lokaler i brug, og det er naturligvis uden vemod at vi flytter fra kælderen, der som en nødløsning har været brugt til klublokale, medens moderniseringen stod på.

Lørdag den 15. november kl. 14 havde klubbens bestyrelse indbudt ca. 70 mennesker til en beskeden sammenkomst og indvielse af lokalerne. De indbudte var repræsentanter for kommunen, fra Københavns idrætspark, de håndværksmestre der har mervirket ved ombygningen, en del af klubbens ældre medlemmer, og sidst men ikke mindst, de af klubbens medlemmer, der har hjulpet til som frivillig arbejdskraft.

Klubbens formand bød alle velkommen, og rettede en tak til alle, der havde ydet en indsats for at gøre lokalerne så smukke som muligt. En særlig tak rettede han til arkitekt Halberg, der jo har været primus motor under ombygningen, og som Sven Petersen sagde det, er gået op i arbejdet med liv og sjæl, så man til sidst troede, han var fremmer og ikke A.B.er. Formanden sluttede sin tale med at erklære lokalerne for åbne.

En af klubbens ældste medlemmer, tidligere formand Bernhard Langvold, tog herefter ordet, han roste moderniseringen og gik samtidig tilbage i tiden til de gamle lokaler på Enghavevej, der efter datidens forhold var meget moderne, selv om der, som han sagde, ikke engang var varmt vand i bruseren. Langvold benyttede lejligheden til at forære klubben bogen Dansk Fodbold, som klubben i sin tid selv ejede, men som uheldigvis bortkom, da vi flyttede fra Enghavevej i 1942. Han sluttede sin tale med at udbringe et leve for vor gamle klub.

Arkitekt Halberg tog herefter ordet, han rettede en tak til klubben, fordi denne havde givet ham frie hænder til at arbejde med moderniseringen. Ligeledes rettede han en tak til de forskellige håndværksmestre for veludført arbejde, og under stor moro bad han mestrene vise deres taknemmelighed over at have arbejdet for Boldklubben „Frem“, når de nu skulle til at skrive regningerne ud.

Til slut rettede Halberg en tak til ingeniøren, vor tidligere målmand Torgun Juul Hansen, for godt samarbejde, ligesom han roste Malmberg for godt og

dygtigt arbejde, der havde været af uvurderlig betydning for hele ombygningen, der var blevet gennemført med kun tre ugers forsinkelse.

Til slut bad direktør Povl Jensen, Murersvendenes A/S, om ordet. Han var glad for at have medvirket til at gøre vore lokaler tidssvarende, hans firma havde iøvrigt i sin tid bygget vort klubhus i Valby. Povl Jensen har iøvrigt selv været medlem af vor klub i 38 år, og medbragte samtlige medlemskort. Fra firmaet medbragte han en check på kr. 500,00 til ungdomsafdelingen, hvilket vi hermed takker hjerteligt for. Han blev iøvrigt opfordret til sin tale af sin bror, den kendte og afholdte fremmer med liv og sjæl, Holger Jensen, populært kaldet „Kulholger“, der iøvrigt selv har tilbudt „Frem“ et antal stole til det nye ungdomslokale i kælderen. Povl Jensen sluttede med at udbringe endnu et leve for vor klub.

Fra klokken 16 var der åbent hus for alle medlemmer, alle glædede sig over de nye forhold, især køkkenet imponerede med alle de mest moderne faciliteter. Vi håber og tror, hr. og fru Nielsen må forstå at udnytte de muligheder, der nu er for at bespise klubbens medlemmer såvel til hverdag som til fest, ligesom vi håber at medlemmerne vil sørge for en øget omsætning i restaurationen, så vi får udnyttet dennes kapacitet.

Da det jo som bekendt har været en kostbar omhygning, opfordrer vi til sidst alle til at gøre deres til at behandle alt det nye med omhu. Ligeledes opfordrer vi alle til at spise i barlokalet og hygge sig bag efter i klublokalet.

Lad os hjælpe hinanden med at få det hyggelige klubliv, der giver det rette sammenhold, til gavn og glæde for alle medlemmer af Boldklubben „Frem“.

B. W.

Fisk - Import - Export - Kommission
TELEFON: 12 49 06
FISKETORVET - KØBENHAVN V

Ungdom og klubliv

Af Benny Nielsen.

Som Benny Nielsen selv starter sit indlæg med, er han af bladudvalget blevet spurgt, om han ville svare kort på de 2 spørgsmål til serien „Hvem – hvad – hvorfor“. Dette har ikke været ham muligt, men da det er dejligt at se, hvor meget Benny er gået op i det, bringer vi her hele hans indlæg.

Det skal dog bemærkes, at de øvrige, der har besvaret spørgsmålene, også har sagt, at det var meget svært at gøre kort.

Jeg er blevet anmodet om at svare på to spørgsmål af bladudvalget i serien „Hvem – hvad – hvorfor“. Det er mig ikke muligt at svare kort på to så vigtige spørgsmål, som lyder: „Vil ombygningen skabe et nyt klubliv?“ og „Var det pengene værd?“

Hvad er klubliv?

Jeg vil i stedet benytte lejligheden til at debutere med et indlæg her i vort blad. Hvad er klubliv? Det er vel det første, man spørger sig selv om. For ungdomsspillerne gælder der det, at de aldrig har kunnet skabe et klubliv i „Frem“. De kunne sidde i en forhalld på en bænk, eller ved et bord, hvis der ellers var plads for forældre, trænere o. lign. For dem bliver der nu et lokale, som i flg. sidste „Fremmerblad“ bliver i kælderen. Jeg gøs, da jeg i samme blad læste følgende: (Tænk! der stod) at der ville blive opstillet et fjernsyn, og dernæst ville bestyrelsen gerne have forslag (skriftlige) til, hvordan kælderen skulle indrettes. Gudskelov! Indretningen af kælderen er ikke startet endnu, så vi har endnu chancen for at skabe et klubliv for vore ungdomsspillere. Vi ved alle, hvor meget et fjernsyn har ødelagt af familiev liv rundt omkring i hjemmene, og det er den sikreste død til et dårligt „klubliv“ at sætte et fjernsyn op til ungdomsspillerne; det samme gælder for seniorspillerne. Bestyrelsen skrev også, at forslag

skulle afleveres skriftligt til opsynet. Hvor mange tror I, at I får fra de unge spillere? Kom I selv med skriftlige forslag, da I var mellem ti og fjorten år? Næ! Lav et møde, hvor det er en ung selv, der leder mødet. Han kan så bagefter komme med alle disse forslag, som I forhåbentlig er kompetente til at tage stilling til.

Man skal kunne røre sig –

Jeg vil benytte lejligheden til at komme med nogle ideer med henblik på indretningen. Det vigtigste ved et ungdomslokale er, at man ikke stiller for kostbare og fine ting op, da drengene jo gerne skulle kunne røre sig uden at ødelægge for meget. Jeg ved ikke, om det er nødvendigt at skrive det, men bestyrelsen er vel klar over de dårlige ventilationsforhold, som må gøres i orden. Væggene skal males i tiltrækkende farver, som vel nok må være lyse farver, da det er en kælder. Hvad der skal være på væggene, er efter min mening ungdomsspillernes opgave at udføre. Vi ved alle, hvor fantasifulde dejlige drenge er, så lidt papir og nogle farver vil bevirke, at væggene hurtigt ville blive udrustet med de dejligste malerier. Hvad der så skal være i lokalet af manuelle ting, er op til drengene selv at foreslå. Jeg vil nødig tage ordet ud af munden på dem, men er selvfølgelig villig til at bistå dem med hjælp. Men, kære bestyrelse, glem det med fjernsynet og indse, at det er en forbier.

Lad os tale om alverdens problemer

For seniorspillerne gælder det, at de har haft et „klubliv“, som vel for det meste bestod og består af en eftertræningsbajer og så sidde at kritisere spilleudval-

gene, hvordan de kan finde på at sætte sådanne nogle åndssvage hold. Det bevirker, at spillerne „ubevidst“ sidder og kritiserer hinanden.

Næ! Lad os få et lokale, hvor man kan føle sig tilpas med sine venner i nogle omgivelser, der appellerer til en snak ikke kun om fodbold, men om alverdens problemer. Derfor er det mit håb, at man vil prøve at aktivisere spillerne ved noget kunst på væggene, en opslagstavle o. lign. (gerne papir og farver også til seniorspillerne). At aktivisere spillerne ved andre ting, kan måske skabe et bedre forhold på tværs af holdene. Her mener jeg, at der ikke er rigtig kontakt f. eks. mellem en førsteholdsspiller og en fjerdeholdsspiller, dermed er ikke sagt, hvis skyld det er, måske dem begge eller måske også det „klubliv“, som der ikke har været i „Frem“. Og her er jeg kommet til det centrale ved et klubliv, som efter min mening er, at vi gennem Boldklubben „Frem“ kan få så mange gode klubkammerater og udveksle synspunkter hinanden imellem. Husk! Man kan købe venner, men ikke „kammerater“. Det er da også min overbevisning, at et godt klubliv vil kunne bringe alle „Frem“'s hold „frem“ til at udføre præstationer, som vi med glæde kan beundre.

Det næste spørgsmål er, om det var pengene værd. Det er da helt klart iflg. Krag), at det var nødvendigt at restaurere vore lokaler, og vi er vist alle enige om, at vi glæder os til at se, hvad en klub som „Frem“ med dens dårlige økonomi kan udrette. Her vil jeg også gerne (nok også på mange andres vegne) takke dem, der har ydet en indsats med at lave lokalerne om, uden at få en skilling. Det er nok pengene værd at lave en ombygning, men det er endnu mere værd, at vi i „Frem“ har folk, hvis ideologi kan komme „Frem“ til gode. Tak!

Til sidst vil jeg sige, at det ikke kun er ombygningen, der kan skabe et sundt og godt klubliv, men det er os „Fremmere“, der ved en positiv indstilling kan skabe de ideelle forhold i vor klub.

Støt
vore annoncører
de
støtter os

Hvad kan vi byde vor ungdom?

Harald Gronemann, der i dag træner vore ynglinge, har i et par måneder i det skjulte tumlet med nogle tanker, der nu endelig ser ud til at skulle se dagens lys.

Harald siger:

Da fysisk træning efterhånden griber mere og mere ind i moderne idræt, synes jeg ikke vi må lade muligheden gå fra os, for at lære noget om dette interessante emne. Jeg ved naturligvis godt, at seniorspillere bruger bl. a. circuittræning i stor udstrækning; men det, vi er interesseret i, det er at få at vide, hvor meget vi egentlig kan byde drengene, eller om vi i det hele taget skal eller må træne dem i denne belastende form.

„Vi ved, at man flere steder forsøger en form for afslappende træning efter beat-musik. Har det også været på tale?“

Nej, egentlig ikke, men vi vil være åbne for alt nyt, og selvfølgelig hvis det viser sig at have værdi, vil vi heller end gerne være de første til at bruge det under vor træning.

„Vi forstår, at dine tanker går i retning af fysisk træning af drengene?“

Ja, jeg mener nemlig rent personligt, at fysisk træning af drengene selvfølgelig i en vis udstrækning, må være et naturligt led i træningen, ud fra den betragtning, at drenge i dag ikke har samme muligheder gennem deres daglige færden, at erhverve sig den samme råstyrke som før i tiden. I dag bevæger drengene sig ikke ret meget, og når de endelig kører på cykel, er det sjældent ret langt. Jeg tænker i denne forbindelse på alle vore statussymboler såsom knallerter, motorcykler og undertiden „fars bil“ som en af de værste årsager til dette problem.

„Har du eksempler på, at det er den rigtige vej at gå, for at få bedre fodboldspillere?“

Absolut, for udviklingen lader sig vel næppe standse, og det er her jeg mener vi må gøre noget for at bringe vore drenge i denne fysiske form, som vel i dag

Harald Gronemann vil forsøge med noget nyt

er en betingelse for fuld udnyttelse af talentet. Vi har jo netop her eksemplet i flere af vore professionelle, som fra at være en god mellemvare i dansk amatør-fodbold, gennem hård træning har vist, hvad man kan opnå selv i det bedste selskab.

„Hvordan vil du gribe dette program an?“

Vi må have eksperter til at vise os vejen, og i den anledning har jeg formået vor danske skikonge Svend Carlsen, der på dette område er helt i særklasse, til at komme og fortælle og sætte os ind i dette spændende stof.

For yderligere at gøre denne aften så lærerig som mulig, kommer også idrætspsykologen Arno Norsk, der også vil fremkomme med sine erfaringer. Foruden at være en kapacitet på sit felt, er han samtidig aktiv håndboldspiller på H.G.s 1. hold, altså en man med hånden på pulsen. Som afslutning kan jeg sige, at den fysiske træning selvfølgelig skal være det, der bevirker, at vi bedre kan udnytte den teknik i fodbold, som virkelig i dag er en nødvendighed.

MEG

En tak til Rigshospitalets idrætsklinik -

Jeg vil herigennem „Frem“s medlemsblad gerne takke Idrætsklinikens personale og læge Ole Halskov for den helt igennem gode behandling, der har været mig til del.

Alene den utraditionelle måde, hvorpå det hele foregår (har flere gange været på almindelige skadestuer) bevirkede, at inden jeg kom forbi de yndigste smi-

lende lægesekretærer, følte jeg mig som en hel hypokonder.

Endnu en gang tak til læge Ole Halskov, fordi jeg ved, at jeg fortsat kan spille fodbold med bevidstheden om, at jeg hurtigt og effektivt kan komme under virkelig sagkyndig behandling.

Jan Erdmann

Jan
Erdmann

HVOR ER VI SÅ HENNE!

En kommentar til Carl Olsen.

Torsdag den 20. november modtog bladudvalget fra Carl Olsen et brev, hvori han skriver, at han ønsker sit indlæg til julinummet bragt i det kommende blad, da alt hvad han skrev kom til at passe. Samtidig ønskede han en kommentar fra bladudvalget om hvorfor hans indlæg ikke var kommet i. Denne vil vi selvfølgelig gerne give.

I serien vi kørte i blad nr. 3 var emnet følgende:

1. Hvad var der galt i foråret?
2. Hvordan tror du vi slutter i efteråret?

Om dette henvendte vi os bl. a. til Carl Olsen, der var villig til at besvare vore spørgsmål, men misforstod vor henvendelse lidt, idet han skrev en artikel på 3 sider. Dette havde vi intet imod, det kunne bare ikke forenes med det der var meningen, nemlig en kort udtalelse under billedet, dette var ideen, og er det stadig (selv om vi må erkende at nogle af de spørgsmål, vi stiller er svære at besvare kort), men som sagt det er ideen.

På et bladmøde blev vi enige om at ringe til Carl Olsen for at høre om han muligvis kunne konkretisere sine meninger lidt, og som det kunne ses i bladet var det muligt.

I den første kamp i efteråret mod Hvidovre, mødte vi Carl Olsen, og da vi på den telefonsamtale vi havde ført med ham om emnet, havde kunnet mærke, at han vist ikke havde været helt tilfreds, med at hele artiklen ikke var kommet i, talte vi selvfølgelig om det, og vores indtryk var, at Carl Olsen ikke ville have artiklen i senere, da den så ikke ville være aktuel mere.

Torsdag den 20. november kom så det føromtalt brev til bladudvalget, og vi må indrømme, det forstod vi ikke. Vi har set og oven i købet talt med Carl Olsen mange gange i efterårets løb, og hvis det har været hans mening, at artiklen skulle i, kunne han blot have sagt det, og den var selvfølgelig kommet i, vi er nu engang kun mennesker og kan have misforstået hinanden.

For at få en nærmere forklaring på brevet, ringende vi samme aften til Carl Olsen, og der blev det hele klart og tydeligt for os, nemlig at Carl Olsen var og er af den ganske klare mening, at hans indlæg ikke måtte komme i, fordi der var kritik af bestyrelsen og spilleudvalg, og der har Bendt Werge og Ib Henriksen jo sæde.

Hvor er vi så henne:

Vi spørger folk om deres mening, de må selvfølgelig skrive hvad de vil, skælde alt og alle ud og komme med kritik af alt, der kan have medlemmernes interesse. Der er aldrig og vil aldrig blive rettet i en artikel uden vedkommende vil få det at vide, og vi vil aldrig holde en artikel tilbage fordi den eventuelt kan støde en eller anden, det burde være så selvfølgelig indlysende, at det skulle være ganske unødvendig at bemærke. Men at Carl Olsen kan tro, og som han sagde: „Jeg har talt med mange“ (om de mange mente det samme, blev vi ikke klar over), at vi i bladudvalget vil holde en artikel tilbage fordi der eventuelt skulle være kritik af spilleudvalg, bestyrelse etc., var meget skuffende og overraskende for os. Man kunne skrive meget om menneskers tillid og tro, men det vil sikkert føre for vidt, vi vil derfor slutte med, at når man nu kan tro så meget godt og positivt, hvorfor så tro det værste og negative.

Bladudvalget.

Indlægget fra Carl Olsen -

Det jeg bliver spurgt om, skal jeg efter bedste evne svare på. Jeg bliver sikkert kritiseret, men det er også det nemmeste, når det ikke går så godt som det kunne. Efter nogle træningskampe og de 3 første kampe i Idrætsparken, sagde man nu er den hel god, der er kød på i år. Desværre skete det med den i mine øjne „dumme“ træningskamp i Øst-Tyskland, der kommer man ned til gråt i gråt, og det blev det også. Det er en dum og værdiløs vase at indføre kære formand.

Det var som vore unge kammerater havde fået som en bokser et frygteligt knock-out, og det var synd, især for Curlei. Samtidig var der 3-4 stykker som man ventede sig det store gennembrud af i 1969, som desværre ikke nåede det i foråret, det så man jo bedst, når man

sammenlignede vore modstandere på samme pladser.

Spilleudvalget havde også efter min mening et par små skønhedsfejl, men som jeg tit har sagt til Kell, det er et utaknemmeligt hverv, når det ikke vil glide, især hårdt for en formand. Man skulle ikke have sagt nej til de svenske træningskampe, de er altid i god træning, men vi lod os skræmme, så stor er efterspørgslen heller ikke. Både økonomisk og træningsmæssig havde det været en fordel fremfor omtalte Øst-Tysklands-kamp.

Gode kammerater, jeg er i alle tilfælde en af dem, der tror på den gode stamme fra det gode Cecils ynglingehold fra 66-67 sammen med Jan, Flemming og de erfarende „gamle“. Nu er det op med

ørene og hent de 15-18 point her i efteråret, vi glæder os til at se jer i Valby, og lad os så få det fra 2. division gode klubsammenhold, hvor alle bakkede hinanden op. Nu er Hvidovre også blevet vor hjemmebane, så nu skulle det ikke være noget problem mere, det kniber mere for os gamle. Øl smager bedre hjemme i Valby til den 3. halvleg, vi „spiller“ efter kampen.

Til sidst! Lad være med at se efter alle de opkøbere, der stadig bliver skrevet så meget om, ellers bliver det nemt et one-man-show, og det er synd for 10 gode kammerater. Tænk på alle jeres tilhængere, der er mange, og der kan blive mange flere, og er det ikke dejligt efter en sejr at blive modaget af en smilende formand og træner IVAN, de er ret pæne og hyggelige, når de er glade.

Venlig hilsen Carl Olsen.

Hvem - Hvad - Hvorfor

Bladudvalget spørger:

1. Vil ombygningen skabe et nyt klubliv?
2. Var det pengene værd?

Ole Stender:

1. Hvis man med et nyt klubliv mener et bedre, må spørgsmålet blive et klart nej, vi har et godt klubliv, som jeg mener er godt, fordi kammeratskabet er godt, og flottere lokaler skaber ikke et bedre kammeratskab, men derimod tror jeg, at de nye omgivelser vil skabe interesse for klublivet for en større del af vore medlemmer.
2. Det var afgjort pengene værd, idet der nu er skabt de ydre rammer for virkelig hygge og atmosfære, ikke mindst når vi en enkelt gang skal have vore damer med.

Flemming Ahlberg:

1. Det er svært at sige. Men jeg synes at muligheden er til stede, da de nye lokaler er hyggelige. Samtidig bliver køkkenets spisekort forøget, hvilket sikkert vil få flere til at blive længere herude. Måske kan det bevirke, at damerne tager med ud på Frem når der trænes, for at sidde og sludre over en kop kaffe.
2. Både ja og nej.
Ja, fordi det er lavet pænt, og tænk blot på det nye køkken, som nu har alle bekvemmeligheder og den flotte og fortræffelige bar.
Nej, når man tænker på, hvor få m² vi har fået mere, det er alt i alt kun blevet til 18 m².

Henning Laursen:

1. Lad os sige, at den vil udbygge det, vi har. Måske vil flere være tilbøjelige til at tage konen med, og i så fald er svaret bekræftende. Mest positivt er det dog, at ungdommen nu får eget lokale, således at denne i højere grad kan få et klubliv. Det har vi savnet længe.
2. Det synes jeg. Lokalerne er blevet indbydende og varme, og farverne er en fryd for øjet, modsat de gamle.

Benny Møbius:

1. Efter min formening vil et stigende antal af klubbens medlemmer i den kommende tid drage nytte af klublokalerne. Jeg tror dog ikke, at stigningen så meget vil være foranlediget af ombygningen af klublokalerne, men mere af udbygningen af opvisningsbanen i Valby og henlæggelsen af 1. holdets hjemmebanekampe her til.
Der synes imidlertid ved ombyg-

ningen af klublokalerne at være skabt grundlag for en udvidelse af klublivet, idet indretningen af den nye restaurationsafdeling (benævnelsen må kunne forsvares, såfremt de vaserende rygter om forhøjelse af priser på drikkevarer taler sandt) forhåbentlig vil medføre, at medlemmerne føler sig fristet til sammen med familien at indtage deres fortæring der.

En sådan udvikling vil naturligvis være stærkt afhængig af varesortiment, og af den service der vil blive ydet fra restauratørens side samt af prisniveauet.

2. Jeg mener ikke, at man allerede nu kan foretage en sådan vurdering, idet grundlaget for vurderingen på nuværende tidspunkt - i hvert fald for en ikke-bygningskyndig som mig - i det væsentligste vil være synsindtrykket, hvilket grundlag efter min opfattelse er for spinkelt at besvare spørgsmålet på.

Først efter nogen tids forløb, når man kan se, hvordan medlemmerne trives i de nyindrettede lokaler, vil der være et reelt grundlag for at foretage en vurdering af, om ombygningen har været en god investering.

I tilknytning til sidste spørgsmål vil jeg gerne have lov til at udtrykke håbet om, at vedligeholdelseskontoen i fremtiden vil blive tilgodeset i et omfang, så at lokalerne kan bevares i den smukke stand, de nu er bragt i.

Børne- og fritidsulykkesforsikring

skal man ha'

i BALTICA

tal med Ole Christiansen

(jyde)

telefon

46 09 88 - GO 9014

Ring og få tilbud hos:

KRØLL'S

turisttrafik

Schweitzerdalsvej 63

Rødovre

DAG og NAT

Telf. 41 16 00

Leverandør til FREM

Er vore dommere ikke i træning?

Leif Jensen

„Dømt til at blive skældt ud“, var en udmærket artikel. Kurt Johansen, som har skrevet den, er hverken værre eller bedre end andre dommere, selv om han tit har været fremme i rampelyset.

Du skriver, at lederne ikke bakker dommerne nok op; men det kan man ikke forlange, hvis de ikke kender reglerne bedre end spillerne, og sådan vil jeg tro, tilfældet er i de fleste klubber.

Angående punkt 1: Jeg ved ikke, om mentaliteten har forandret sig siden 2. verdenskrig, da jeg ikke havde fået fodboldstøvler inden; men jeg mener afgjort ikke, man skal give dommerne ret til at dømme hårdere, da dommerskønnet så ville blive endnu større, end det er tilfældet nu.

Jeg mener derimod, meget kunne ordnes, hvis dommerne var i en bedre træning, end tilfældet er. Dommere, der er medlem af Dommerforeningen, kunne have fælles træningsaftener hele året rundt, så de inden starten af turneringen skulle op til fysisk prøve, så man bagefter kunne give grønt lys for dem, der var i træning. (Der ville nok blive dommermangel). I Sverige har man således inddraget divisionsdommers licens på grund af dårlig fysik.

Punkt 2: Her kan jeg næsten være enig med dig; men jeg mener, man skulle lære reglerne, inden man fik licenskort som ungdomsspiller, og der var et job for de utrænede dommere; de kunne jo tage rundt og undervise drengene i de forskellige klubber.

Du skriver, at jeg opfører mig på en sær og underlig facon på banen; det er nok rigtigt, for det er der andre end dig, der mener; men jeg mener dog selv at have lært reglerne, så det er måske derfor, det tit kan være svært at forstå alle kendelser.

Til sidst nogle spørgsmål:

1. Hvad gør dommerne selv for at blive bedre, efter de har bestået deres eksamen?

2. Er der ikke for mange dommere, der aldrig har prøvet at spille fodbold selv?

3. Der tales så meget om, at spillerne ville blive bedre, hvis de fik penge for at spille. Kunne det tænkes, at dommerne ville blive bedre, hvis de fik en større betaling?

4. Tror du ikke, det er for let at blive dommer herhjemme? Til sammenligning skal man for at blive ligadommer i England igennem en 6-årig uddannelse i teori og praksis. De engelske dommere får kr. 200,00 pr. kamp; men de må også træne to eller tre gange om ugen for at kunne klare de fysiske betingelser, der stilles til dem. Da det er så hårdt at være dommer i England, er der også mange, der holder op, inden de når maksimumsalderen, der er 47 år.

5. Hvor tit træner du selv Kurt?

Hvis dommerne synes, de bliver skældt for meget ud, kunne de dommere, der hører til i København, på et af deres møder i vinterens løb indkalde et panel, der bestod f. eks. af anførerne på samtlige københavnske divisionshold, for derved at finde ud af, hvad der er i vejen.

Leif Jensen

Vore nye ungdomslove

Som det vel er de fleste af vore medlemmer bekendt, blev der den 6. juni 1969 vedtaget en ny lov om fritidsundervisning m. v. Inden for denne ramme ligger blandt alle mulige forskelligartede hobbies og idrætsgrene, Boldklubben „Frem“.

Selv efter lovens vedtægter er det lidt svært helt nøjagtigt at sige, hvilke konsekvenser, den vil få for klubben, men at den må være en væsentlig forbedring skulle være helt sikkert.

Vi har fra bestyrelsen været til to møder angående den ny lov. Ved det første var Børge Mossfeldt og undertegnede sammen med de øvrige storkøbenhavnske fodboldklubber i D.I.F., hvor loven blev gennemgået af hr. konsulent Ager-skov. Efter gennemgangen blev der af mødedeltagerne stillet spørgsmål til hr. Ager-

skov, som så besvarede hvert enkelt spørgsmål. Selv om der var mange forskellige spørgsmål, så var der alligevel mange, som gik igen, og det betegnede for mange af svarene var, for det første den usikkerhed, der lå i lovens fortolkning, og for det andet i de forskellige kommuners økonomiske og pladsmæssige muligheder.

Ved det andet møde, hvor Sven Petersen, E. Stummann og undertegnede var i D.I.F., viste det sig, at en del af de usikkerhedsmomenter, som var til stede ved det første møde, var afklaret, således at vi i „Frem“ må se meget optimistisk på resultatet af vor ansøgning.

De muligheder, der gives klubberne iflg. den ny lov, kan opdeles i to grupper: Enten kan vi køre klubben videre efter nøjagtig de samme principper og

traditioner, som vi altid har gjort eller også kunne vi lave nogle interessegrupper. Interessegrupper er et nyt fænomen, som vi i bestyrelsen har ment vil give alt for mange problemer både af sportslig og administrativ art. Denne lysning har bestyrelsen derfor set bort fra, selv om den måske ville give lidt flere penge.

For at vore medlemmer kan danne sig et indtryk af lovens ordlyd og dermed også af, hvilke konsekvenser det ville medføre, hvis vi havde valgt løsningen med interessegrupper, skal jeg her videregive lovens ord til medlemmernes kendskab:

§ 27.

Ved en interessegruppe for børn og unge forstås i denne lov en gruppe af skolesøgende børn og unge, der efter de i § 28 fastsatte regler samles om en virksomhed af interessebetonet karakter.

§ 28.

Godkendelse af en interessegruppe for børn og unge meddeles under følgende betingelser:

fortsettes på næste side

Svar til Leif Jensen:

„Vi træner for lidt“

siger Kurt Johansen!

Svar 1. Landet over holder dommerklubberne månedlige møder, hvor man gennemgår lovene fra A til Z, og man har lovforklærere ude i klubberne for at holde foredrag om, hvordan man bedst overfører teori til praksis.

Svar 2. Om der er for mange dommere, der ikke selv har spillet fodbold, er vanskeligt at besvare, idet det har vist sig, at selv ikke-tidligere spillere er blevet gode dommere, og tidligere spillere er blevet mindre gode, men min personlige mening om dette spørgsmål er, at hvis man ikke selv har spillet, er man for tilbøjelig til at hænge sig for meget i teorien, bl. a. ved benyttelse af fordelsreglen.

Svar 3. Dette spørgsmål har flere gange været under debat i K.F.D., men her har der altid været flertal for, at dommere ikke bliver bedre, fordi de får mere for det, for hvis man ikke har evnen til at bruge sin sunde fornuft og overføre teori til praksis, hjælper penge ikke.

Svar 4. Det spørgsmål må have en redegørelse over, hvordan man herhjemme bliver dommer og senere divisionsdommer. Da jeg startede som dommer, krævede man fra unionens side, at man var medlem af en klub under unionen. Men

da fodbold har haft så stor en udvidelse efter krigen, at man i dag står over for gang på gang at mangle dommere til ungdomskampe, lukkede man øjnene for, om en mand har haft med fodbold at gøre, bare man kunne stille en neutral mand til at lede kampene. I disse tilfælde vil jeg give dig ret i, at det er for nemt at blive dommer, men da du i det spørgsmål kun berører ligadommer (divisionsdommer) må man ikke glemme, at vi vistnok er det eneste land i hele verden, der har ungdomsfodbold i klubberne, hvorfor vi har behov for mange flere dommere end i udlandet. Herhjemme stiller man fuldstændig de samme krav til divisionsdommere som andre steder i verden. Når en dommer har bestået eksamen og begynder at dømme, sender unionen et dommerudvalgsmedlem ud at se, om denne dommer fortolker lovene på en tilfredsstillende måde i praksis, og er dette tilfældet, bliver han indstillet til at dømme i en højere række. Jeg kan oplyse dig om, at disse bedømmere (tidligere dommere og lovforklærere) er hårde i deres bedømmelse, idet de først bedømmer en dommers myndighed på banen, hans fysik, hans brug af lovsættet, samt at han har evne til at få en vanske-

lig kamp til at glide på en sådan måde, at såvel spillere som ledere i det store og hele kan være tilfreds. Når han så, efter en 5-6 år, er nået igennem de forskellige lokale rækker, kan det være, at udvalget indstiller ham til divisionsdommer. Her i København er ca. 10 pct. af fungerende dommere divisionsdommere, så dette alene viser, at det er temmelig svært at nå til tops som dommer. Hvis udvalget har fundet ham god nok som divisionsdommer, må han, inden han får lov til at dømme divisionsfodbold, først til lægeundersøgelse og have licens for, at han såvel fysisk som psykisk er sådan, at lægen skønner, at han opfylder de krav D.B.U. stiller. Når han så begynder i divisionen, må han starte i 3. division, og efter at D.B.U.s dommerudvalg så har fulgt ham gennem nogle kampe, kan han blive dommer i 2. division og sådan fremdeles. Som du ser, går der nemt helt op til 10 år, før en dansk dommer bliver 1. divisionsdommer og endnu flere, før han bliver FIFA-dommer.

Svar 5. De sidste par år for lidt, men jeg har trods alt kunnet klare D.B.U.s krav til divisionsdommer, men når man først er blevet 50 år, er det vel også et spørgsmål, om familien ikke også har krav på en.

Til det sidste, du skriver, skal jeg oplyse, at dette har været prøvet flere gange men uden god udgang, for når spillere (leder) står over for dommeren „en masse“, er de alle gode.

Kurt Johansen

fortsat fra side 10.

1. Lederen skal have de fornødne kvalifikationer.

2. Virksomheden skal stå åben for alle skolesøgende børn og for unge under 18 år. Efter regler, der fastsættes af undervisningsministeren, vil der kunne godkendes interessegrupper med en bestemt deltagerkreds og fastsættes begrænsninger i det antal grupper, hvori den enkelte kan deltage.

3. Virksomheden skal være henlagt til dagtimerne eller de tidlige aftentimer og skal omfatte mindst 20 og højst 60 timer.

4. Gruppen skal bistås af en kvalificeret instruktør.

5. Virksomheden skal gennemføres i egnede lokaler eller udendørsanlæg med fornødent udstyr.

6. Virksomheden skal være vederlagsfri, men der kan afkræves deltagerne et indskrivningsgebyr.

7. Kommunen skal erklære sig villig til at udrede den del af driftsudgifterne, der ikke dækkes af staten og indskrivningsgebyret.

§ 29.

Til godkendte interessegrupper for børn og unge ydes tilskud under følgende betingelser:

1. Virksomheden skal være gennemført med mindst 10 af de tilmeldte deltagere i gennemsnit pr. time. Denne betingelse kan fraviges efter regler, der fastsættes af undervisningsministeren.

2. Ydes der instruktøren løn, skal denne være fastsat efter reglerne i § 35.

Bent Reimer Madsen

GULD

og

SØLV

Eget værksted for fabrikation af

sports-præmier

✱

OLUF JOHANSEN

Lyngby Hovedgade 49 · Tlf. 87 27 26

Gør som klubben

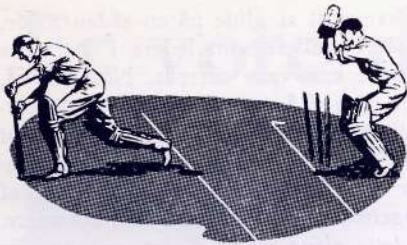
lad FREDERIKSBERG
REJSEBUREAU blive
Deres rejsebureau —
Hvadenten det drejer
sig om individuelle
eller selskabsrejser

FREDERIKSBERG
REJSEBUREAU S

FALKONERCENTRET

FALKONER ALLÉ 7 · KØBENHAVN F. FA 8601*

CRICKETafdelingen

Slutstillingen for vore 4 hold 1970:

	Kampe	Vundet efter færdigspillet	Vundet efter 1. halvleg	Tabt	fået points	Kvotient
--	-------	----------------------------	-------------------------	------	-------------	----------

1. hold - 3. division Øst

Glostrup	7	5	1	1	46	6,57
Nyk. Falster	7	2	3	2	34	4,86
Frem	7	1	3	3	26	3,71
Soraner II*)	6	1	2	3	20	3,33
Svanholm II*)	6	1	2	3	20	3,33
Kerteminde	7	1	1	5	14	2,00
Ballerup	7	0	2	5	12	1,71

*) rangeres lige på fjerde og femtepladsen.

2. hold - Mellemrækken

Kreds 31:						
AB II	6	4	2	0	44	7,33
KB II	6	5	0	1	40	6,67
Frem II	6	0	3	3	18	3,00
Køge II	5	0	2	3	12	2,40
Ringsted II	5	1	0	4	8	1,60
Roskilde	5	0	1	4	6	1,20
Glostrup II	5	0	0	5	0	-

Vi har også til næste år tilmeldt 4 hold og vi håber, at det vil blive til bedre resultater end i år, selv om vi ikke skal klage over de opnåede resultater, så vil vi jo altid helst gøre det bedre.

Onsdag den 7. januar skal vi begynde træningen i salen på Ellebjerg Skole.

Kl. 18.00-20.00: lilleput

Kl. 20.00-22.00: drenge og senior

Det vil dog ikke sige, at senior først skal møde kl. 20.00. Kom noget før og hjælp os med at lære lilleputter og drenge at spille.

Efter mange år i 1. holds cricket ønsker Otto Brandstrup ikke længere at

spille på vort 1. hold, (der må yngre mennesker til). Det giver unægtelig visse problemer. Otto har jo på dygtig og erfaren vis ledet vort hold, som anfører og har sidste år ført os frem til en 3. plads.

Vi vil her takke Otto for hans fine lederskab af holdet, og vi ved at det er med velberådet hu, at det nu bliver 2. holdet, det er jo nemlig her vore talenter skal pudses af og få den fornødne rutine, og her er Otto den helt rigtige til at hjælpe disse unge.

Vi vil fra cricketafdelingen ønske en rigtig God Jul og et Godt Nytår til alle i FREM.

jyde

Drengerækken

Kreds 51:						
Ringsted	7	4	2	1	44	6,29
AB	6	0	5	1	30	5,00
Sorø	6	2	2	2	28	4,67
Slagelse	7	1	3	0	26	3,71
Svanholm	7	0	3	4	18	2,57
KB	7	1	1	5	14	2,00
Frem	6	0	2	4	12	2,00
Køge	6	0	0	6	0	-

Lilleputrækken

Kreds 61:						
Ringsted	4	1	3	0	26	6,50
AB	5	1	2	2	20	4,00
Nyk. Falster	4	0	2	2	12	3,00
Svanholm	5	1	1	3	14	2,80
Køge	4	0	1	3	6	1,50
Frem	3	0	0	3	0	-

Danmarks rekord! FREM'S OLD-BOYS

De tungeste og de ældste i Danmark
Sammenlagt for 12 mænd:

VÆGT . . . 1020 kg
ALDER . . 530 år
MEDL.-ÅR 374 år

1. række:

Leif Andersen, Keld Svanevig,
Tage Olsen.

2. række:

Sven Petersen, Erik Nielsen,
Ib Henriksen.

3. række:

Valdemar Røjkammer, Leif Tønnesen,
Bent Reimer Madsen, Cecil Nielsen,
Arne Jørgensen, Pauli Jørgensen,
Eduard Lærke, Bendt Werge,
Mogens Gebuhr, Poul Rasmussen.

Julehilsen 1969

*Glædelig jul og godt nytår
ønskes af
følgende medlemmer:*

O. A. Andersson, Slesvigsgade 9, 2.
Alfr. Bjørklund, Hans Egedesgade 25.
Sve. Aa. Fenger, Vigerslev Allé 92.
Albert Hansen, Guldbergs Have 14.
Svend Hansen, Dannebrogsgade 38.
Peter Ising, Aarhusgade 82.
E. Lærke, Cam. Niensensvej 8, 1.
Knud Sørensen, Vester Fælledvej 41.
Aage Thomsen, Falkonerallé 126.
O. Hansen, c/o Thyrring Johansen, Kød-
byen 169.
Vilh. Olsen, Høgholtvej 16.
Harding Sonne, Bagerstræde 5, mezz.
A. Michaelsen, Vestre Allé 21, 1.
Børge Mossfeldt, Lyshøjgårds Allé 43.
Karl Andersen, Fruergade 16, Nakskov.
Henry Carløv, Bjerger Gl. Skole, St. Fug-
lede.
P. Eriksen, Vinhaven 19.
Karl Hansen, Fogedgården 7.
Jørgen Jensen, Ingerslevsgade 184.
Poul-Erik Jørgensen, Herluf Trollesg. 18.
Tommy Magnussen, Bodenholffs Plads 4.
S. Munk, Silkegade 5.
Henry Møller, Hesseløgade 15.
Kaj Møller, Enghavevej 14.
Vald. Nielsen-Røjkammer, Holsbjergvej
24, Albertslund.
Carl Petersen, Ørnevej 60.
H. Rosenbæk, Bentzsonsvej 5.
Ove Sørensen, Vestergårdsvej 34.
Svend Aage Øberg, Glentevej 20.
Reimer Madsen, Kanslergade 14.
Flemming Ahlberg, Gentoftegade 54 A.
Bente Christensen, Saxogade 30 D.
Jimmy Bay Christensen, Boeslundevej 42.
Preben Christiansen, Vigerslev Allé 9.
Ernst Gebuhr, Godthåbsvej 36 C.
Mogens Gebuhr, Artillerivej 58.
Povl Jensen, Birkebakken 70, Birkerød.
Sv. Aa. Kristensen, Frøbels Allé 7.
Ole Mørch, Enghavevej 49.

Henning Olsen, Fortunvej 68.
Ludvig Røner, Frederikssundsvej 24.
G. Schmidt, Emdrup Huse 17.
Erling Sørensen, Nørremarksvej 21.
Leif Tønnesen, Humlemarksvej 24.
Carl Zander, Mimersgade 6.
Bendt og Carsten Werge, Kirkebroen 39.
Ib Henriksen, Folehaven 45, 1.
Ernst Blixt, Mysundegade 25.
Poul Christensen, Saxogade 30 D.
Karl Frederiksen, Scandiagade 36.
Finn Hansen, Englandsvej 88.
Hans Hansen, Vognmandsmarken 44.
Knud Laursen, Sigerstedgade 11.
Stefan Larsen, Borups Allé 12.
Verner Knudsen, Rosenørns Allé 44.
Børge Lund, Storemøllevvej 32.
Oskar Meiling, Hans Egedesgade 6.
Vilh. Nielsen, Sognefjordsgade 8.
Martin Pedersen, Stefansgade 48.
Kell Schiøtt, Tøndergade 11.
Kaj Simonsen, Aaboulevard 1.
Ingolf Tønnesen, Sdr. Boulevard 126.
Preben Ulriksen, Vigerslevvej 269 B.
Lisbeth, Birte, Preben Reimer Madsen,
Kanslergade 14.
Bent Reimer Madsen, Lygtemagerstien 24.
E. Stumman, Nørrekær 10.
P. Tolstrup Petersen, Brøndbyøsterv. 65.
Svend Frederiksen, Tustrupvej 6.
Bernh. Langvold, Baunegårdsvej 83.
G. Gustafsson, Haydnsvej 21.
Poul Rasmussen, Ellebjerg skole.
Poul Andersen, Schubertsvej 2.
O. A. Brøndahl, Sønderkær 22.
Holger Frenning, P. Knudsensgade 21.
A. Hummelshøj, Rosenørns Allé 54.
John R. Jespersen, Grundtvigsvej 6.
Arne Madsen, Østerbrogade 57.
Knud Møller, Ryparken 1.
Leif Nielsen, Birkegade 27 A.
P. W. Nielsen, Skanderborggade 1.

M. V. Pedersen, Skjalm Hvidesgade 13.
Steen Sønderup, Folehaven 117.
Arne Jørgensen, Frederiksvej 36.
Carl Olsen, Vesterbrogade 128.
Herold Ancher, Jupitervej 10.
Leif Andersen, Maglegårds Allé 144.
Helmuth Diemar, Beethovensvej 1.
A. Feldthusen, H. C. Ørstedesvej 6.
H. Gurskov, Vigerslev Allé 13.
Peter Hansen, Vald. Holmersgade 59.
Holger Jensen, V. Fælledvej 5.
Svend Erik Jensen, Wagnersvej 16.
Pauli Jørgensen, Godthåbsvej 119.
Palle Sørensen, Bøgevejen 28.
P. Sørensen, Vester Lyng 3, Karlslunde.
Jørgen Thomsen, Vinhaven 3.
Vald. Urbaniack, Beethovensvej 12.
H. Hertz, Industriparken 19.
Ove Sørensen, Estlandsgade 20.
John Bjørklund, Ved Bellahøj 7.
Bent Andersen, Bekkegårdsvænget 12.
Henning Laursen, Kongshaven 9.
Ivan Hansen, Vigerslev Allé 108.
Verner Jensen, Rossinisvej 6.
Hans Chr. Johansen, Peter Bangsvej 146.
O. Jørgensen, Tibirkegade 12.
N. P. Larsen, Gothersgade 171.
Johs. Nielsen, Borgm. Fischersvej 10.
Rudi Sørensen, Vedstedvej 14.
Leif Werborg, Vigerslev Allé 15.
Poul Erik Andersen, Sjælør Boulevard 37.
Carl Andersen, Fredensborgv., Hillerød.
Ole Christiansen, Harrestrupvang 28.
Kaj Hjorth Hansen, Ruskær 55.
Chr. Mortensen, Mariendalsvej 75.
Erik Nielsen, Greisvej 54.
Henrik Poulsen, Sallingvej 57.
Knud Poulsen, Sallingvej 57.
Oscar Malmberg, Vilh. Thomsens Allé 46.
Leif Knudsen, Vesterbrogade 126.
Esbern Nielsen, Gladbovej 8.

Vinderne af de 3 ænder blev:

Finn Hansen, Englandsvej 88
Birte Reimer Madsen, Kanslergade 14
Poul Erik Andersen, Sjælør Boulevard 37

De heldige vindere vil få gavekortet tilsendt med posten

PREBEN ULRIKSEN

Vor præsentation denne gang gælder Preben Ulriksen. Preben, der er en ægte indfødt „fremmer“, er af profession murer, 24 år gammel og ca. 170 cm høj.

Preben blev allerede som 10-årig indmeldt i Frem, hvor han med sin store energi og et vist talent for fodbold, hurtigt kom på vore bedste hold. I perioden som Lilleput, Dreng, Junior og Yngling kom Preben med på mange dejlige rejser med Frem og på udvalgte hold, og som nogle af de bedste kan nævnes turen til Stockholm med drengeholdet, og til Vest-Berlin og Augsburg med ynglingene.

Som senior kom Preben hurtigt på vort 2. hold, men indmeldte sig på grund af militærtjeneste på Bornholm i Rønne Boldklub, hvor han i et helt år spillede på deres 1. hold. Her opnåede han at komme på Bornholms udvalgte hold.

Preben, der som senior har spillet sine fleste kampe på vort 2. hold, opnåede efter at have spillet 2 x 15 minutter på vort 1. hold endelig sin debut mod B. 1903. Grundet flere omstændigheder blev denne debut ikke som den skulle have været, men vi ved at Preben, med sin flid, energi og talent nok skal komme igen, det skulle gerne blive til flere kampe på vort bedste hold.

MEG

Debatten i ungdomsafdelingen

Af A. Friis

Børge Mossfeldt har i sidste nummer af bladet henvendt sig til mig i anledning af et af mig underskrevet, men på flere andres og egne vegne „begået“ indlæg – et indlæg, som B.M. mener berører alle i „Frem“; dog ikke mere end at han samtidig lige vil nævne, at vore mange medlemmer ikke kan have kendskab til ungdomsafdelingens struktur og hele organisation o. s.v. Begge vore „artikler“ bærer overskriften „Er ungdomsafdelingen for stor?“

De, der eventuelt kan have interesse i at følge den „lille“ venskabelige polemik om eet enkelt problem mellem B.M. og mig, beder jeg venligst (igen) læse det første indlæg (i nr. 3), et indlæg der – i alt fald ikke bevidst – er rettet mod nogen personligt, men iøvrigt er „provokeret“ frem af nogle „rygter“ (?), der er gået i „Frem“, og derefter beder jeg jer læse B.M.s artikel i nr. 4; blot for sammenligningen skyld.

Kære Mossfeldt, du synes, at jeg helt lader de mindre klubber i Valby ude af billedet. Hertil kan jeg kun svare – tværtimod; det er netop disse klubber, jeg er bange for. Bange for på den måde, at de vil løbe af med mange af bydelens talenter, hvis ikke vi allerede fra starten (fra mini- eller lilleput) får fat på dem. Du skriver endvidere, at jeg trods alt er så ny i ungdomsarbejdet. Flere, der er yngre både i alder og i arbejdet, har spurgt mig om, hvornår man egentlig er gammel nok? Det er sikkert ikke kun et spørgsmål om alder og tid, men vel også om en vis modenhed – eller erfaring om du vil – og det er jo individuelt, hvor hurtigt den kommer. I forbindelse med, at jeg er så „ny“,

skriver du, at I „gamle“ synes, det ville være beskæmmende, hvis jeg i en enkelt artikel skulle kunne stille arbejdsregler og een prognose, der kunne løse alle klubbens problemer. Hertil vil jeg svare: jeg har kun været inde på eet problem fra ungdomsafdelingen og har i alt fald ikke stillet nogle arbejdsregler, men måske nok forsøgt at stille en prognose – men prognoser er jo i sig selv kun et forsøg på at spå – måske ønske – noget om fremtiden. En hel anden side af sagen er: hvad beskæmmende er der egentlig i, at „nye“ kommer med ideer, der går andre veje, end dem „jer gamle“ har arbejdet under i mange år? Vi er mange, der er lykkelige over at have dig som „chef“, idet netop du hidtil ikke har været bange for noget nyt og altid har „bakket“ os op. Du har også sagt, at du er klar over, at tiderne har forandret sig, og at det i dag ikke er så let som i gamle dage for „Frem“ at skaffe fornyelse til divisionsholdet; vi skal jo helst selv „lære“ dem op.

Du indfletter et sted i din artikel, at det er dit indtryk, at jeg savner en fast linie. Er det i mit indlæg – det var dog kun tanker og een „prognose“ – eller er det i al almindelighed?

Nå, men mine tanker – ikke at veksle med arbejdsregler (dem skulle bestyrelsen gerne stille) – er, at man i yngste-afdelingerne optager så mange medlemmer som muligt – ikke for at være „fritidshjem“ (det er jo kun nogle få timer om ugen, vi kan „underholde“ dem), men for at lære så mange som muligt at spille og forstå fodbold. Dem, der ikke har flair for boldspillet, falder hur-

fortsættes næste side

Kruse & Petersen

Gasværksvej 19-21 — Telefon 21 27 41

Østerbro afd. Parklin, Østerbrogade 98 - TR 2742

Stort udvalg i herrekonfektion samt skræderi

AFSLUTNING!

Svar til ungdomsleder A. Friis

tigt fra; nogle holder op, fordi deres interesser drejer i en anden retning, og andre, som „kun“ klarer sig hæderligt, søger lykken i andre klubber, således at antallet af tilmeldte spillere formentlig automatisk vil svinde ind jo højere op, man kommer i rækkerne, men dog ikke mere end vi altid vil kunne stille hold nok og gode nok. I afvigte år har vi været ude for i lilleputafdelingen at have haft et stort spillermateriale, men ikke instruktører nok. Vi i afdelingen er ikke i tvivl om, at vi kunne have undgået de store nederlag, nogle hold er kommet ud for, hvis vi havde kunnet stille de nødvendige antal ledere, men vi mener ikke, at vi kan forlange af drengene, at de stiller op til kamp, hver gang „nogen“ kalder, når vi ikke engang kan give dem et fast holdepunkt (instruktør) på de normale træningsaftener, men ofte har måttet lade dem gå for „lud og koldt vand“. Det skal bemærkes, at der til de omtalte hold var ca. 40 putter; flere end mange klubber overhovedet har til at stille lilleputhold med, så vi burde altså også have kunnet stille nogle hæderlige 5., 6. og 7. hold, hvis vi også bare som i de foregående år også havde været „velsignet“ med gode og trofaste instruktører til disse hold.

Du spørger, om ikke jeg synes, at vi giver et forvirret indtryk om midlerne i medlemsblad nr. 3, idet jeg på side 11 skriver et og du noget „modsat“ på side 13. Jo, det synes jeg, men jeg må her „melde hus forbi“. Mit indlæg viste jeg dig, inden jeg afleverede det til bladudvalget. Det var, for at du, hvis der var noget, der ikke „passede“ dig eller den øvrige bestyrelse, kunne standse det; du havde tilsyneladende intet at bemærke. Dit indlæg var – efter hvad du selv sagde – endnu ikke afleveret, så *kun* du kan have haft mulighed for at slette det forvirrede ved indlæggene; jeg kendte jo slet ikke dit. Senere fortalte du mig, at du havde suppleret dit indlæg med en „annonce“ efter ledere og instruktører.

Til sidst i din artikel skriver du, at hvis vi har drenge i overskud, når vi har tilmeldt hold, må vi i lighed med i *årene* 1956–57 beskæftige dem i interne turneringer og med aftaler om privatkampe – noget sådant har jeg forøvrigt også hørt fra Harald Gronemann? Men skal der ikke også instruktører og ledere til her, og er det ikke mere fritidsklubagtigt?

En lille, men synes jeg alligevel vigtig ting, som måske mange er faldet over, er, at du skriver, at overskuddet fra banospillene blandt andet er gået til forældremøder; *forældrene har selv betalt*; jeg går ud fra, at det kun har været en lille lapsus fra din side. Mit lille indlæg i nr. 3 var ikke tænkt som start til en „polemik“ her i bladet, men som et diskussionsbidrag fra os i ungdomsafdelingen, og jeg håber, vi kan drøfte det videre der?

Man har fra bladudvalget bedt mig svare på din artikel nr. 2 i vor lille debat under overskriften „*Er ungdomsafdelingen for stor*“.

Du skriver en masse morsomt, der reelt ikke har noget at gøre med objektet – som vor polemik drejer sig om. Jeg vil afstå fra at svare på de mange festlige hentydninger, da disse så vil kræve et svar fra dig, og mon læserne finder det lige så skægt, som vi. Jeg var nødt til at svare på din første artikel, fordi den gav indtryk af, at vi i „Frem“ blot kunne anmelde hold i den størrelsesorden, det passer os. Vi diskuterer lilleputter (født 58–59) i 1970. Du har helt misforstået min udredning om nye ledere, der ligger ikke noget nedsættende eller andet mindre pænt i disse ord – tværtimod. En ny leder, der har virket nogle år i klubben, kan da ikke vide, hvad der skete for 10 år siden og kan ikke kende baggrunden for udviklingen. For 10 år siden havde vi i „Frem“ 4 puttehold, altså den afdeling, du er „chef“ for. I 1962, da Knud Sørensen gav os et nap med de mindste – mini-putterne var ikke opfundet – anmeldte vi et femtehold. Kvaliteten var stærkt dalende på femtehold, og Knud Sørensen måtte trække sig tilbage, da han ikke kunne afse tid mere. I 1965 kom Kruse Nielsen ind i arbejdet. Vi havde knapt 11 putter, da han begyndte, men da turneringen sluttede, havde Kruse Nielsen samlet 40 putter, som han selv klarede. Vi kan vist godt sige, at han havde en sjælden evne til at holde sammen på vore putter. Resultatet blev, at vi i 1966 anmeldte 6 hold. Resten kender du – på

dit initiativ anmeldte vi 8 hold i 1968. Jeg kendte af erfaring problemet med at skaffe instruktører til disse hold, men der var vældig gang i det hele, så jeg troede, det skulle lykkes. Som „chef“ for putterne, hvor der er knyttet 2 instruktører og 2 ledere, kunne vi jo nok have klaret de 8 hold, men et 7.–8. hold er jo ikke noget attraktivt, og de nævnte instruktører var ikke engageret til de lavere hold. Vi kan lige så godt erkende, at det næsten er umuligt at skaffe instruktører til disse hold. Til sidst skal jeg nævne et par ting, som nok vil forbavse dig, men som du og jeg er helt uden skyld i. Du nævner noget med 40 putter til 2 hold. Dem har vi sikkert kun haft på papiret, som det viser sig i dag. Det ny kartotek har 57 putter opført, og for at få fat i de mange, vi mente ikke var opført, tilskrev vi 70, som er optaget i klubben. Der mødte 35 og heraf var mange opført i kartoteket. Det vil altså sige, at mange af de putter, vi regner med, er blandt de, der glider ud i løbet af det år, de bliver medlem. De findes sikkert på listerne over slettede og udmeldte putter fra juni og december. Som nævnt har vi 57 i kartoteket, og mon vi ikke kan regne med ca. 20, som på en eller anden måde ikke er regnet med.

Hvis vi fortsat kan lægge den aktivitet for dagen, som der vises i miniput og lilleput afdelingen, er tilgangen af talenter sikret, uanset om vi anmelder 7–8 hold. Jeg regner hermed med, at vi har afsluttet vor lille polemik og takker dig for den interesse, du har vist og håber, at du fortsat vil være positiv.

Moss.

For sportens skyld

as howeni

RANTZAUSGADE 19 - KØBENHAVN N - TELEFON (01) *35 04 88

regnemaskiner

skrivemaskiner

kasseapparater

brandbøks

pengeskabe

kontormøbler

v/ B. Finn-Nielsen og Bendt Werge

Flere gaver.

Nok er vi ikke danmarksmestre, men vi kunne måske blive det, hvis vor grusbane og lyset var bedre.

Dette sagt i al beskedenhed til, at Boldklubben 1903 af Gentofte kommune i anledning af sit danmarksmesterskab fik 40.000 kroner til fodbedring af deres grusbane.

Ib Henriksen

Tilgiv mig skat!
Jeg drømte jeg scorede
sejrs målet mod Lyngby.

Ynglingeafd.

Sæsonen 1969 blev for vort 1. og 2. ynglingeholds vedkommende ikke særlig udbytterigt. En 5. plads til vort 1. ynglinge og en 5. plads til vort 2. ynglinge, var hvad vi formåede at hale i land.

1. ynglinges placering bør man vel være tilfreds med, eftersom man før turneringsstarten ikke havde ventet mere af holdet. Vi havde fra starten vanskeligheder med at besætte visse pladser tilfredsstillende, og det bevirkede, at vi ikke kunne være med helt fremme i 1. række. Dog skal det nævnes, at holdet på deres bedste dage, selv mod de bedste modstandere, kunne spille lige op med disse, og her lægge en fodbolddorsetelse for dagen, som viste, at der var mange gode spillere på holdet, som hvis de selv vil, kan få megen glæde af deres sport fremover.

Vort 2. ynglinge, ja mon ikke der sidder nogle, som når de læser disse linier, føler sig lidt flove? Jeg tænker her på de drenge, som uden videre er blevet væk fra de kampe, de har været tilsagt til, og end ikke gidet blot at ringe afbud. Den

ne ligegyldighed har resulteret i, at vi indtil flere gange har spillet med 8-9 mand. Jeg ved ikke, om disse drenge er klar over, hvilken bjørnetjeneste de gør deres klub ved sådan en opførsel. Ikke nok med, at man som leder flovt må erkende over for modstanderen, at Boldklubben Frem ikke kan møde med et fuldtalligt 2. ynglingehold, men hvad med kammeraterne, som har stået og været til grin. I den forbindelse vil jeg meget gerne lette hatten for de gutter, der gang på gang mødte op, og selv om de ofte blev skuffet, kom igen næste gang der blev kaldt. Det er sådanne gutter, man har brug for og ikke de andre; de må hellere blive helt væk.

Harald Gronemann

En tak til Juniorerne -

Jeg vil gerne på denne måde rette en varm tak til samtlige 1. og 2. juniorer samt jeres træner, og sige jer tak for en stor og god sæson. Hjertelig til lykke med de 2 fæstpladser. Jeg er overbevist om, at dette har kunnet lade sig gøre ved et godt samarbejde med jeres træner samt et strålende kammeratskab så vel på som uden for banen, bliv ved med det fremover, selv om I nu skilles på holdene.

Det har været mig en stor glæde at følge jer hele sæsonen, både i turneringen og ved privatarrangementer. Jeg har haft den glæde at være med til nogle af de stævner, hvor I har deltaget, og der har I vist en pæn og nobel optræden, som mange andre kunne lære af. Bliv ved med det i tiden fremover til glæde for jeres klub og til gavn for jer selv.

Samtidig vil jeg gerne have lov til at sige samtlige ledere og trænere i ungdomsafdelingen en tak for det store uegennyttige arbejde, som I lægger for dagen overfor vore unge, samt til lykke med de andre fine placeringer i afdelingen.

Der skal også rettes en tak til de få, men trofaste forældre, som har fulgt vore to juniorhold.

Til slut vil jeg ønske held og lykke for alle I friske gutter og håbe, at vi mødes i 1970 med samme lyst og interesse for den skønne sport, der hedder fodboldd.

Tak for i år og glædelig Jul.

Rosenbæk

HOTEL
KONG FREDERIK

Vester Voldgade 25-27 - København V

(01) 12 59 02 Telex: 2702

Lilleputternes tur til München

Fredag den 21. oktober rejste 18 lilleputter og 3 ledere til München for at deltage i en turnering arrangeret af FC Wacker. I turneringen skulle desuden deltage så kendte klubber som FC Bayern, TSV 1860 og FC Nürnberg.

Vor første kamp var mod FC Bayern, som vi tabte til med 2-1. Denne kamp burde vi ikke ha' tabt, men med en så kort spilletid som 2 x 12 minutter, er det ofte lidt tilfældigt, hvem sejren går til.

I vor næste kamp fik vi vist vel nok turneringens bedste spil, og vi vandt da også 7-0 over TSV 1860.

Om søndagen skulle vi møde FC Nürnberg og FC Wacker.

Kampen mod FC Nürnberg vandt vi med 1-0 efter først at have scoret i kampens sidste minut på et godt mål af Ib Printzlau.

Sidste kamp i turneringen var mellem FC Wacker og Frem, som endte 0-0 på trods af, at vi havde en hel del chancer.

Slutstillingen i turneringen blev:

1. FC Bayern	7-3	7
2. Frem	9-2	5
3. FC Nürnberg	5-3	4
4. TSV 1860	3-11	3
5. FC Wacker	1-6	1

Den af FC Wacker udsatte vandrepokal blev således hjembragt af FC Bayern, mens vi fik en flot statuette.

Frem's lilleputafdeling havde udsat en pokal til turneringens bedste spiller, dog måtte pokalen ikke tildeles en fremmer. Pokalen tilfaldt en spiller på FC Bayerns hold, men da lederne fra de øvrige klubber mente, at Thomas Andersen fra Frem havde været bedste spiller, forærede man Thomas en smuk kakkel.

På turen fik drengene blandt andet set Det tyske Museum, hvor den tekniske udvikling inden for næsten alle grene vises. Endvidere blev der tid til en tur i Alperne, og endelig fik nogle af drengene set det 290 m høje olympiske tårn, omkring hvilket den olympiske by kommer til at ligge med sine mange stadioner.

Tirsdag morgen startede hjemturen, og efter 13 timer i tog, stod vi atter på Hovedbanen, hvor mange forældre var mødt op.

På hovedbanen fik vi ledere lejlighed til at takke drengene for deres gode opførsel, som havde medvirket til at gøre turen til den succes, den blev. Brian Petersen, Ib Printzlau og Evan Samsø fik overrakt præmier for deres indsats på turen så vel sportsligt som kammeratligt.

Til sidst en tak til Friis for hans store arbejde med at få turen i stand.

Preben Christiansen

DANMARKSMESTERSKAB TIL FREM'S 1. MINIPUT

Blev dog først Københavnsmestre

For miniput-afdelingen blev 1969 den bedste sæson i klubbens historie. Både 1. og 2. miniput blev suverænt vinder af deres pulje med maksimumpoints (flot klaret). For 1. miniput gav 1. pladsen adgang til de afsluttende kampe om Københavns mesterskab, som blev afviklet i Gladsaxe Idrætspark.

Her er resultaterne af efterårets kampe:

	1. Minip.	2. minip.
Frem-F.B.	4-0	16-0
K.B.-Frem	0-12	1-5
Frem-Herlev ...	6-1	4-2
Vanl.-Frem	0-9	-
Frem-Rødovre ..	10-2	8-0
Avarta-Frem	2-3	0-8
Frem-Brøndbyerne	7-0	9-0
Hvidovre-Frem ..	1-7	1-6

1. miniputs måltal blev 97-13 med Per Flygenring 34 mål og Bent Larsen 21 mål som topscorere. Desuden er fidus pokalen for efterårets puljekampe blevet uddelt til Henrik W. Nielsen, Jimmy Vorborg og Rene Sørensen.

Københavns mestre 1969

Efter at have vundet samtlige kampe i pulje I i Heros puslingeturnering, drog 1. miniput til Gladsaxe Idrætspark søndag den 12. 10. for at spille slutkampe om Københavns mesterskab. Kvalifikationskravet var, at holdene var blevet nr. 1 eller 2 i en af de fire puljer. Slutrunden blev spillet efter cup-systemet, således at taberne automatisk var ude af turneringen, medens vinderne fik en kamp mere.

I den første kamp mødte vi Lyngby, som vi fra sidste år havde smertelige erfaringer med, idet de dengang slog os i finalen om DM med 3-0. I år fik vi revanche, da vi sendte dem ud af turneringen med samme cifre, 3-0.

Så var vi i semifinalen og skulle møde G.V.I. De startede med lige inden kampen at samles omkring deres træner til et kort taktikmøde, hvorefter de råbte „Gamba, Gamba“ (Gentoftes allermindeste besejres aldrig), og for at de ikke skulle glemme det, gik deres træner rundt i en træningstrøje, hvor der på ryggen med store bogstaver stod „Gamba“; ustyrligt morsomt efter vore spilleres mening, hvorefter vi blev enige om, at det ville være helt komisk at gå hen og vinde over dem, så de kunne se at deres kampråb ikke hjalp et klap. Som tænkt, så gjort, idet G.V.I. blev elimineret med 3-0.

Så var vi i finalen sammen med Avarta. For ikke at blive kolde i det ellers dejlige efterårsvejr, og for at drøfte lidt taktik, gik spillerne og træneren, Henrik Poulsen, ned i omklædningsrummene. Vi vidste, at det ville blive en svær kamp, for Avarta havde vi mødt to gange tidligere i år, idet de blev nr. 2 i den pulje vi vandt. Under dagens tidligere kampe havde vi spioneret os til, at Avartas faldt 50 pct. i styrke, når den ene innerwing blev stækket. Dette lidt kedelige job blev overdraget Henrik, der løste det på fortræffelig vis; de blev efter kampen kaldt „de siamesiske tvillinger“, men det skal lige tilføjes, at han også var et stort aktiv i vort angreb.

Vi fik alle tiders start med mål på et

af de allerførste angreb. Det var Bent, der scorede. Han syntes åbenbart ikke det var nok, for lidt efter lavede han et til, så det stod 2-0. Så skulle de være knækkede, troede vi. Så var vi så uheldige at lave et selvmål, så vi gik til pausen med en føring, der var reduceret til 2-1.

Dette mål var signalet til en større Avarta-offensiv straks i anden halvleg. Vort forsvar viste i denne periode sin klasse, ved kun at tillade modstanderne at komme til straffesparksfeltets kant. Lidt efter lidt fik vi igen greb om spillet, og lavede yderligere 2 mål, et ved Bent, der således lavede uægte hattrik, og til slut lavede Henrik et. Dermed var vi Københavns mestre. Efter finalen fik hver af spillerne et sølvbæger, og klubben en pæn vandrepokal, der er udsat af Gladsaxe kommune. Vi er de første, der vinder den.

I omklædningsrummet fik Henrik overrakt fiduspokalen, for en glimrende indsats under dagens kampe.

Danmarksmesterskabet

Der blev ikke lang tid til at hvile på laurbærene i, for allerede week-enden efter, 18.-19. oktober, gik det løs i Esbjerg om det officielle danmarksmesterskab. Vi mødtes lørdag morgen ved otte-tiden på Hovedbanegården, hvorfra vi drog af sted i tre reserverede kupeer. Inden Korsør var det meste af medbragt slik vistnok sat til livs, hvorfor vi lige så godt kunne spise vor medbragte mad om bord på færgen. I Nyborg opstod der lidt problemer, idet bl. a. vore reservationer var svipset. Resultatet var, at vi måtte fordele os i en tjenestekupé og på gangen, for det var jo lørdag inden efterårsferien, så der var flere hundrede rejsende og kun fire vogne. Det varede dog kun til Fredericia, hvor der blev koblet flere vogne til toget, og så besatte vi simpelt hen 3 kupeer resten af turen. Vi nåede, en halv time forsinkede, Esbjerg, hvor vi i bus blev kørt ud til byens store dejlige idrætsanlæg. Her stillede vi bagagen i omklædningsrummet,

fortsættes næste side

FREDERIK BARFODS SKOLE

Kochsvej 36 — 1812 Kbhvn. V.

Telf. 21 35 36

Hovedskole og realskole for drenge. Indmeldelser modtages nu. Ring eller skriv efter brochure med udførlige oplysninger om pris m. v. til skolens kontor, som er åbent mandag til fredag 13—14.

fortsat fra forrige side.

og gik op og så de to hold, vi var kommet i indledende pulje med, spille deres indbyrdes kamp.

I den første kamp mødte vi Vejle F.C., der burde være den stærkeste af vore to modstandere, da de havde slået Varde. Kampen var en overkommelig opgave, idet vi vandt med 7-0, og så skiftede vi endda Rene og Per ud i pausen, for at spare dem til senere. Det betød nu ikke så meget, for det to, der kom ind, kæmpede som bersærker for at vise, at de var gode nok til at spille på 1. holdet; ja, det lykkedes endda for Jesper Holm at score et mål. Vore spillede godt i den kamp, både angreb og forsvar, så det var ikke ret mange farlige skud, de andre havde, og dem der var, tog Jimmy i målet sig af.

I den anden kamp mødte vi Varde, der måtte formodes at være puljens svageste hold. De tabte dog kun med 5-1. Vore spillede pænt, dog uden at komme op på samme højder som i første kamp. Dermed var vi puljevindere, og klar til kvartfinalerne, der først skulle spilles om søndagen.

Efter at have været i bad, gik vi ind i den nye, flotte Esbjergal og spiste vore madpakker. Derefter anbragte vi vores tasker og soveposer dér hvor vi ville sove, alle holdene sov nemlig i hallen, så det var om at være hurtige og sikre sig nogle gode pladser.

Henad ottetiden var der arrangeret filmforevisning i hallen for drengene; det var Gøg og Gogge, Søren Spætte og lign. Henad titiden var det forbi og man gik i seng. Næste morgen stod man op, pakkede sine ting sammen og gik op og spiste morgenmad. Derefter gik det løs allerede kl. 8.30. Banen var dugvåd og glat, som efter en ordentlig regnskylle, det var meget vanskelige forhold for spillere i den alder. I kvartfinalen skulle vi møde vore gamle venner fra Avarta, S.B.U.s største klub. Det blev en meget spændende og velspillet kamp. Vi anvendte sidste uges succesgivende taktik, med at lade Henrik passe på de andres innerwing. Vi havde vel nok lidt overvægt i spil og chancer, men det var først sidst i 1. halvleg, at det lykkedes Rene at overlister målmanden med et dykkende langskud; 1-0 og pause. 2. halvleg blev en tro kopi af første, med masser af godt spil fra begge sider, men ikke ret mange mål. Det lykkedes dog vores lille venstre wing, John, at øge til 2-0, men sidst i kampen reducerede Avarta til 2-1, efter et frispark. Om Avarta er ellers at bemærke, at vi må være deres onde ånd, for der er kun fire kampe de ikke har vundet i år, og dem har de alle tabt til os; det er ikke fordi de ikke spiller godt fodbold, for der er mange store talenter på, men vi har haft en uhyggelig evne til at spille op til vort allerbedste, når vi

møde dem. Da vi i foråret slog dem med 7-1, på vores eget græs, var de på ingen måde nedspillet, men vores målmand stod en stor kamp, og markspillerne spillede aldeles overdådigt, bare spørg Malmberg.

Allerede kl. 9.45 skulle vi spille semifinalen; banen var lige så våd som i den første kamp, og den var egentlig ikke blevet bedre af, at der allerede var blevet spillet en kamp på den. Vi mødte Vejle Boldklub, og det blev en yderst spændende og for det meste velspillet kamp, der foregik i et tempo, som man skulle tro det var umuligt for drenge i den alder at holde til i længere tid. Vi fik en fin start, idet Per scorede allerede i det første minut. Mere blev der ikke scoret i den halvleg, men det var ikke kedeligt af den grund, tværtimod. Kampen var præget af de to holds meget stærke midtbanespillere, der formåede at presse spillet frem til modstandernes straffesparksfelt. Dette resulterede i et meget vekslende og livligt spil, i et enormt tempo. I 2. halvleg var det ventet, at tempoet ville dale, men det skete ikke, og alligevel blev denne halvleg lige så velspillet som den foregående, og om muligt lige så spændende, en rigtig gys, i hvert fald for tilskuerne. Halvlegen formede sig på den måde, at til tider foregik det hele oppe ved Vejles mål, til andre tider nede ved vores mål. På et tidspunkt midt i halvlegen fik de andre en fem-seks hjørnespark i rap. Disse hjørnespark blev sparket på en sådan måde, at de faldt ned midt foran mål, kun en meter eller to fra mållinien, på et sted hvor der på det tidspunkt opholdt sig ofte både 12 og 14 spillere. Det står stadig for mig som lidt af et mirakel, at der ikke blev mål ud af en af disse situationer, men vi red stormen af, meget heldigt. Det havde ikke været helt uretfærdigt, hvis der var blevet udlignet på det tidspunkt, men da havde vi fru Fortuna med os. Vi kom dog godt igen og sluttede bedst. I det sidste minut forfulgte Per en for lang aflevering, som målmanden løb frem og samlede op. Han fik imidlertid ikke ordentlig fat i den fedtede bold, og da Per pressede ham, blev han så befippet, at han tabte den ned for fødderne af Per, som skød første gang

under målmanden, der søgte at redde situationen ved at kaste sig. 2-0. Et udmærket mål, der skyldtes energi. Efter kampen var der megen ros til begge hold fra mange sider, bl. a. var E.f.B.s divisionstræner, Netuka, der ligesom det meste af E.f.B.s bestyrelse overværede søndagens kampe. Denne var nok den bedste kamp, vi spillede ved stævnet, og den understregede, at hvis vore spillere ikke havde været igennem et konditionsprogram i årets løb, havde vi ikke vundet den kamp.

Vi var nu i finalen og skulle møde Åbenrå Boldklub. Det skulle være en overkommelig opgave, ifølge de oplysninger vi havde fået andetsteds fra. Det stod meget hurtigt klart, at egentlig kampen ville der ikke blive, men at det var spil til et mål: Åbenrås. Vores målmand rorte kun bolden 4 (fire) gange i denne match, og deraf var de tre ved målspark; med andre ord havde de andre kun ét skud inden for vores målramme. Det fortæller en del om, hvor stærke vore forsvarere og midtbanespillere var, for der er ingen, der kommer i en DM-finale uden at have en vis klasse. Som fortalt var vi totalt dominerende, men vi kunne desværre ikke det vigtigste i fodbold: lave mål. Det skyldtes dels, at deres målmand præsterede mirakler på samlebånd, dels at deres centerhalf var uhyggelig stærk. Han havde alt, hvad der kræves for at spille den plads, stor og stærk med et overblik over alle placeringerne, der gjorde, at han dukkede op når og hvor der var mest brug for det, og ekspederede bolden ud af farezonen, og hvad han ikke nåede, tog målmanden sig af. Det stod 0-0 ved pausen, og selv om Avartas drenge, som vi var blevet vældig fine venner med, under hele kampen dannede hylekor til fordel for os, hjalp det ikke meget, for efter 2. halvleg stod det stadig 0-0, og der måtte omkamp til. Under sidste del af den ordinære kamp var det blevet mere og mere klart, at dagens to foregående meget hårde kampe havde sat sine spor i form af træthed; så det var derfor med meget bekymrede miner, at lederne så hen til denne omkamp, for der var intet i vort spil der tydede på, at vi ville være i stand

fortsættes næste side.

**sven
petersen**
INTERNATIONAL SPEDITION

Lavendelstræde 15-17 . Telf. MI 920* . Telegr.-adr. SVENPET

Grænse-kontor i Padborg: SVEN PETERSEN
International Spedition

Im- og Eksportspedition

Toldklarering

Oplagring

Forsikring

Luftfragt

Kørsel

fortsat fra forrige side.

til at score på andet end straffespark. Men midt i omkampens 1. halvleg blev det højre back, Michael, for meget at stå og se på, hvor ineffektive kammeraterne var. Han erobrede bolden på midten og dribblede så op langs sidelinien omtrent til baglinjen. Da forsvarerne gik til ham, sendte han bolden højt ind over for fødderne af Henrik, der stod helt fri på straffesparkspletten. Han skud ramte målmandens ene ben og trillede derfra mellem benene på ham og i mål. Mere skete der ikke i denne kamp, så vi var mestre med en 1-0 sejr. Efter kampen modtog vore spillere hver en 7-8 cm høj broncef figur af en fodboldspiller, og klubben fik en pokal. Der var almindelig enighed om, at figuren var sjovere end den traditionelle lille sølvpokal.

Så var det hurtigt op og i bad, klæde om og op i hallen og spise, for vi var alle inviteret ud og se Esbjerg-ÅB (1-1). Inden havde Lars Orby dog modtaget fiduspokalen, meget fortjent. Han var på tale allerede søndagen før ude på Hero. Han fik den for hele tiden at komme på tværs, når bolden blev spillet uden om de andre højt oppe på banen, han var det, man med et moderne utryk kalder sweeper. Det tillod de andre i forsvaret at spille ret offensivt uden at det kom til at koste noget.

Da vi kom ud fra stadion, fik vi udleveret en madpakke til hjemturen, og lidt efter gik turen hjemad. Da vi kom op og sidde i toget, kom trætheden frem, idet de fleste bare sad stille og roligt og hvilede sig eller så ud af vinduerne. Det hjalp dog lidt, da vi over Fyn havde spist maden, og da vi nåede Sjælland, kom der rigtig liv i kludene hos de fleste af drengene. Det foregik på den måde at de sang, ja nærmest galede af fuld hals, med John som en gennemtrængende forsanger. Det er derfor ikke underligt, at humøret var højt, da vi nåede Hovedbanegården og blev modtaget af forældrene. Det var nogle meget trætte, men også meget stolte fodbold drenge, der drog hjem til en velfortjent efterårsferie; siden påske var der kun én kamp, de ikke havde vundet, DM-finalen, og den endte som fortalt uafgjort.

Jørgen Thomsen

Bent Hanssons Autolakering

Gl. Køgevej 75

Telefon 30 72 90

1. klasses arbejde
Forlang tilbud

2. Miniput: Turneringsvinder 1969

Forr. række: *Brian Skov, Steen Asmussen, Brian Aggerholm.*

Mell. række: *Michael Nielsen, Michael Kristensen, Jesper Holm.*

Bag. række: *Henrik Poulsen, John Brøndum Petersen, Henrik Dam Larsen, Jan Busk Pedersen, Johnny Have, Tim Østerberg.*

1. Drengene: Turneringsvinder 1969

Forr. række: *Kim Allan Nielsen, Per Vind Andersen, Jacob Christoffer Voigt.*

Mell. række: *Poul Erik Lauersen, Flemming Pehrson, Bent Petersen, Henrik Drasbech.*

Bag. række: *Johnny Kjærgård Mortensen, Leo Christiansen, Flemming Fischer, John Prip Kaspersen, Flemming Buhl Hansen, Steen Allan Friis, John Kristiansen. Træner Jarlkov.*

Husk KONTINGENT

Husk at

tirsdag den 13. januar 1970 er sidste dag for indlevering af stof til næste medlemsblad.

Rumsnak

Da Leif „Osten“ Nielsen var på vej ind til omklædningslokalet en træningsaften, hilste Ole Mørk ham velkommen på følgende måde: *nå, der kommer Apollo 8.*

Men er begyndt at kalde Ole Mørk for „lynet“, ikke fordi han er hurtig, men fordi han løber i zig-zag.

Hørt og set

Kjeld Svanevigs kone vil hellere have, at han dømmer i Esbjerg end i Dragør, for så kommer han før hjem!

Palle Stegler siger at tæppet i klublokalet ikke egner sig til en engelsk vals. Ja, alt har jo en årsag.

Der skal her lyde et til lykke til Preben Christiansen, for hans beståen af D.B.U.s kursus III.

En julehilsen

Et lys blev tændt -

Sig mig

hvor brænder det?

Gid nogen

må opleve det

inden

det er for sent!

Benny.

Øgenavne

Mange af klubbens medlemmer har øgenavne, her er nogle eksempler:

Palle Stegler: „Carl Stegger“ - „Hugh Porter“ - „Palle Mildenerger“

Leif Nielsen: „Oste-Nielsen“ - „Neiner“

Leif Jensen: „Balle“

Ib Henriksen: „Snurretoppen“

Svend Frederiksen: „Anders And“

Ib Christensen: „Skildpadden“

Henning Orby: „Ræven“

Holger Olsen: „Pose“

Leif Knudsen: „Blyanten“

Ivan Jessen: „Jernmanden“

Jan Erdmann: „Tyren“

Der må være mange flere der har øgenavne, om det hører bladudvalget gerne.

Slut på sæsonen

Efterårssæsonen var, ej for nogen af os rar, vågen lå man i sin seng, tænkt en start med fem point, men som efteråret gik fler og fler point vi fik, før sæsonen var forbi var vi blevet nummer ni, vi af fodbold var godt mætte vi var faktisk spilletrætte, vi røg ud af landspokalen hvor vi sidst var i finalen, vi på straffespark røg ud på et enkelt dårligt skud, i den kamp der var vi sløje for Lyngbys sejr vi må os „BØJE“
„den robuste“

Vi kunne tænke os...

at der var glidesøm under de nye stole i klublokalet.

at vandtrykket i bruserne var noget kraftigere.

at sige fru Gustavson på kontoret, tak for en venlig og god behandling.

at der var et spejl i garderoben
at vi anskaffede nogle barstole
at alle betaler kontant til restauratoren

at vi får et godt klubliv i de nye omgivelser

at al spisning foregår i barlokalet (slyngelstuen)

at mange vil benytte sig af fru Nielsens dejlige og veltillavede mad
at ungdommen må få alle tiders kælderlokale

Frems egen lille Rifbjerg

I DS-kampen den 12. oktober mod Herlev var Jan Erdman så uheldig i en tackling at pådrage sig en grim flænge i knæet, så alvorlig at han måtte køres i ambulance til Gentofte hospital, hvor han fik knæet syet.

Mens vi ventede på ambulancen, var Jan ved at blive mere end almindelig dårlig, han var faktisk så hvid i ansigtet som den berømte nyhvidkalkede væg. „Giv mig en cigaret“, kunne han dog sige, men af de mange latter, der findes, er der dog een, jeg ikke har, så jeg kunne ikke hjælpe ham, men en af Herlevs ledere, der var til stede, kunne hjælpe - ikke med en cigaret, men med en stor velvoksen cigar, og mens Jan med stort velbehag tog nogle ordentlige bøv på cigaren samtidig med at han hældte koldt vand over knæet (man kunne se helt ned til knoglen) blev han mere og mere frisk, mens jeg ved at se henholdsvis på knæet og Jan's enorme hivelter på cigaren blev mere og mere dårlig, så vi var to, der var lykkelige, da ambulancen kom, rosværdigt hurtigt.

Dagen efter var jeg hjemme og besøge Jan, der måtte sygemeldes. Da jeg gik, blev jeg bedt om at skrive i gæstebogen. På modsatte side havde Benny Nielsen, back på DS.-holdet, der sammen med flere havde været på besøg et par dage!!! skrevet følgende vers:

12.-13. oktober herrens år 1969
I dagens lys
et dårligt budskab
blev bragt til dette hjem.
Hjemmets ene blomst
en stilk havde beskadiget.
Budets meddelelse fik
hjemmets anden blomsts
kronblade til at sænke sig
budets bekymring over stilken og
hunblomsten
er unødvendig
de to blomster vil hele hinanden
som de vil gøre indtil de visner
og vil være et eksempel for
andre blomster
som endnu ikke har åbnet
kronbladene
budets taknemmelighed til dem for alt
kan kun siges med blomster.

Ib Henriksen